

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 304, σ. 12.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-191/08)

(2008/C 171/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού- Durande και A. Caeiros)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- επικουρικός, να αναγνωρίσει ότι, πάντως, η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ 2004, L 304, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas στις 14 Μαΐου 2008 — Inga Rinau

(Υπόθεση C-195/08)

(2008/C 171/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [Ανώτατο δικαστήριο της Λιθουανίας]

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Inga Rinau

Ανααιρεσίβλητος: Michael Rinau

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί ο κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού 2201/2003 (¹) ενδιαφερόμενος να ζητήσει την έκδοση αποφάσεως περί μη αναγνώρισεως δικαστικής αποφάσεως σε περίπτωση μη υποβολής αιτήσεως για την αναγνώριση της αποφάσεως αυτής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πώς πρέπει να εφαρμοστεί το εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεως για μη αναγνώριση της αποφάσεως την οποία του έχει υποβάλει το πρόσωπο κατά του οποίου είναι εκτελεστή η απόφαση, το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, κατά το οποίο «[...] ούτε το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ούτε το παιδί έχουν, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων»;
- 3) Πρέπει το εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει καταθέσει ο έχων τη γονική μέριμνα γονέας την αίτηση για μη αναγνώριση της αποφάσεως του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως, η οποία διατάσσει την επιστροφή του τέκνου το οποίο διαμένει μαζί του στο κράτος εκδόσεως, και η οποία συνοδεύεται από το πιστοποιητικό του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003, να ερευνήσει την εν λόγω αίτηση βάσει των διατάξεων του κεφαλαίου III, τμήματα 1 και 2, του κανονισμού 2201/2003, όπως προβλέπεται στο άρθρο 40, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;
- 4) Ποια είναι η σημασία της κατά το άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 2201/2003 προϋποθέσεως «υπό την επιφύλαξη του τμήματος 4»;
- 5) Συνάδει προς τους σκοπούς και τις διαδικασίες που καθιερώνει ο κανονισμός 2201/2003 η έκδοση αποφάσεως επιστροφής του τέκνου και η χορήγηση του πιστοποιητικού του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003 από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως, αφής στιγμής το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου κρατείται παρανόμως το τέκνο έχει εκδώσει απόφαση περί επιστροφής του στο κράτος προελεύσεως;

6) Το ότι το άρθρο 24 του κανονισμού 2201/2003 απαγορεύει να ελέγχεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου προελεύσεως σημαίνει ότι το εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε αίτηση για αναγνώριση ή μη της αποφάσεως αλλοδαπού δικαστηρίου, το οποίο δεν μπορεί να ελέγξει τη δικαιοδοσία του κράτους μέλους προελεύσεως και το οποίο δεν διαπίστωσε τη συνδρομή άλλων λόγων μη αναγνώρισεως των αποφάσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 23 του κανονισμού 2201/2003, οφείλει να αναγνωρίσει την απόφαση επιστροφής του τέκνου την οποία εξέδωσε το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως, στην περίπτωση που το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως δεν τήρησε τη διαδικασία που θεσπίζει ο κανονισμός για να αποφανθεί επί του ζητήματος της επιστροφής του τέκνου;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται η πρόσβαση στο επάγγελμα μόνο του εκπαιδευτή του αγωνίσματος της χιονοσανίδας δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και του δικαιώματος εγκαταστάσεως. Η Επιτροπή εκτιμά, επιπλέον, ότι δεν πληρούνται οι τέσσερις προϋποθέσεις που, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά για να επιτρέπεται κατ' εξαίρεση ο ενδεχόμενος περιορισμός των αρχών αυτών — μη ύπαρξη διακρίσεων, επιτακτικός λόγος γενικού συμφέροντος, καταλληλότητα για την εξασφάλιση της επίτευξης του επιδιωκόμενου σκοπού και τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) Οδηγία 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ (ΕΕ L 209, σ. 25).

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-200/08)

(2008/C 171/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bordes και H. Stønlbæk)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μην επιτρέποντας στους Γερμανούς και Βρετανούς εκπαιδευτές του αγωνίσματος της χιονοσανίδας να διδάσκουν μόνον αυτό το αγώνισμα στη Γαλλία και παραλείποντας να περιλάβει, στην τροποποιηθείσα υπουργική απόφαση της 4ης Μαΐου 1995, τα διπλώματα του εκπαιδευτή του αγωνίσματος της χιονοσανίδας που αποκτώνται σε άλλα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει τόσο από τα άρθρα 39, 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ όσο και από το άρθρο 6 της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ (¹),
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ενώ σε διάφορα κράτη μέλη τα μαθήματα σκι και χιονοσανίδας μπορούν να παραδίδονται από επαγγελματίες διαφόρων εκπαιδευτικών κλάδων, στη Γαλλία τα μαθήματα χιονοσανίδας μπορούν να παραδίδονται μόνον από εκπαιδευτές του σκι.

Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-209/08)

(2008/C 171/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μαρία Κοντού Durande)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον τίτλο παραμονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύματα εμπορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθρομετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17 της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.